

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Conversatione Apostolica - A Curatoribus Animarum piè & fructuosè instituenda ; Complectens varios & solidos modos juvandi & consolandi diversorum Statuum Personas afflictas, praecipuè aegras & captivas ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Memb. I. Quomodo Maritus conjugem alloqui possit:

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49274](#)

rum non obster,) si moribundus brevem exhortatiunculam ad adstantes habeat, vel si ipse id non possit, Operarius quæ vices ipsius s'appleat, & alloquatur. Possunt autem triplicis generis personæ distinguiri, ad quas talis sermo institui queat, videlicet Conjuges, Liberi, Amici vel Consanguinei, de quibus breviter offendendum est, quomodo eos alloqui possumus. Infirmus, vel Operarius.

MEMBRUM I.

Quomodo Maritus Conjugem alloqui possit?

I. **H**æc allocutio tunc tantum permittenda est, quando Uxor creditur non immodicè ejulatura, & moribundus dolorem auctura; quod idem etiam de Liberorum adhortatione dicendum est. Sic ergo Maritus Uxorem alloqui posset.

II. Perdilecta uxor, adesse videtur tempus, quo, sicut olim juxta voluntatem DEI conjuncti sumus, ita juxta eandem quoque ab invicem iterum separemur. Quapropter extremum te nunc allocuturus, gratias in primis tibi ago pro fidelissimis obsequijs, quæ mihi, totique Familia, quamdiu conjuncti fuimus, præstisti. Vesiam quoque peto omnium molestiarum & offensarum, quibus unquam te dilectissimam confortem offendendi: sicut & ego ignosco tibi ex corde, quid illa in re peccasse in me videbaris.

III. De reliquo, sicut Christus in Cruce S. Joannem suæ dilectissimæ Matri commendavit, ita & ego tibi, quæcum possum, vehementissime commendo liberos nostros, hortorque, ut illos in timore DEI, pietate, aliisque virtutibus Christianis sic institutas, ut aliquando in cœlis eos nobiscum videre, gaudiumque ex illis perpetuum haurire possimus.

IV. Commendo tibi etiam meipsum, corpore & animam meam, petoque ut corpus quidem more Christiano, sed absq; singulari pompa terræ mandari cures, animæ vero meæ potiorem curam suscipias, atque adeò tum per preces proprias, tum per alienas, aliisque pia opera, præcipue vero sancta Missæ sacrificia eidem fideliter succurras. Hoc enim est ultimum obsequium, quod à te tanto impensius peto, quantò sincerius me à te in vita annatum fuisse intinimi.

V. Vale

V. Vale ergo Uxor dilectissima, & sic vive, ut cum gallo iterum in cœlis mutuò videamus. Noli tristari immo propter obitum meum, sed memento, te mortalem Māri duxisse, atque adeò ægrè ferre non debere, si mortis debim⁹ persolvat. Dominus me tibi dedit, Dominus nunc tecum me auferat. Sicut ipsi placuerit, sic fiat. Sit nomen ejus benedictum. Ille te & liberos nostros benedicat, custodiat ad vitam perducat æternam. Amen.

MEMBRUM II.

Quomodo Parens Liberos alloqui possit.

I. **P**erdilecti Liberi, appropinquat tempus, quo discedet vobis, alterique vos Patri relinquere debebo. Aude pro in ultima Patris vestri verba, & cordi vestro profundis scribite, ut suo tempore optatum ex illis fructum referatis.

II. In primis ergo, quantum pro paterna mea apud auctoritate ac dilectione valeo, adhortor vos, ut Dominus DEVM ex toto corde timeatis, & ametis, certoque vobis persuadeatis, hanc optimam esse hereditatem, quam vobis reliquere possum; hanc quippe si possideatis, nihil decet vobis, ut ipse DEVS non semel promisit.

III. Secundò vos hortor, ut singularem quoque cultum amorem Sanctissimæ Christi, imò & vestræ cœlesti Mater semper exhibeat, & ad eandem in omnibus vestris necessitatibus curratis, cum firma spe, quod, sicut per eam mandus totus salutem invenit, ita vos quoque per eisdem manum amorem & sollicitudinem ad optatum felicitatis patrum sitis perducendi.

IV. Tertiò adhortor vos, ut pariter omnem amorem reverentiam, & obedientiam secundæ vestræ Matri Spiritali nempe Ecclesiæ Catholicæ exhibeatis, ideoque veram & vivificam fidem, in qua haec tenus à me educati & instruti usi sollicitè fuistis, totis viribus propugnetis, & conservetis; omnibus quoque Ecclesiæ Ministris debitam reverentiam & obedientiam præstetis, & institutas ab eadem cærimonias, præcipue sanctissima Sacra menta cum summa veneracione recipiatis, & frequenter ac devotè usurpetis.

V. Quartò adhortor vos, ut etiam carnalis vestræ Mater beneficia grato animo agnoscatis, ideoque filialem amorem & obedi-